

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 213/2009,**annettu 18 päivänä maaliskuuta 2009,****Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2160/2003 ja asetuksen (EY) N:o 1003/2005 muuttamisesta *Gallus gallus* -jalostusparvissa ja jalostuskalkkunoissa esiintyvän salmonellan valvonnan ja testauksen osalta****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon salmonellan ja muiden tiettyjen elintarvikkeiden kautta tarttuvien tiettyjen zoonoosien aiheuttajien valvonnan 17 päivänä marraskuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2160/2003 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 5 artiklan 6 kohdan ja 13 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksella (EY) N:o 2160/2003 pyritään varmistamaan asianmukaisten ja tehokkaiden toimenpiteiden toteuttaminen salmonellan ja muiden zoonoosien aiheuttajien toteamiseksi ja valvomiseksi kaikissa oleellisissa tuotanto-, prosessointi- sekä jakeluvaiheissa ja etenkin alkutuotantovaiheessa, jotta voidaan vähentää niiden esiintyvyyttä ja kansanterveydelle aiheuttamia riskejä.
- (2) Asetuksen (EY) N:o 2160/2003 mukaan *Gallus gallus* -jalostusparvia koskevia erityisvaatimuksia sovelletaan aina, kun tietyn näyteanalyysin perusteella todetaan *Salmonella enteritidis*- tai *Salmonella typhimurium* -bakteerin esiintyminen tällaisessa parvessa. Vaatimusten tarkoituksena on estää tartunnan leviäminen muniin ja broilerinlihan tuotantoketjuun, erityisesti jalostuseläimeltä sen jälkeläisille. Samankaltaisia vaatimuksia olisi sovellettava kalkkunantuotantoon, jotta estetään tartunnan siirtyminen kalkkunalihan tuotantoketjuun. Asetusta (EY) N:o 2160/2003 olisi sen vuoksi muutettava.
- (3) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2160/2003 täytäntöönpanosta lajin *Gallus gallus* -jalos-

tusparvissa esiintyvien tiettyjen salmonellan serotyyppien vähentämistä koskevan yhteisön tavoitteen osalta ja asetuksen (EY) N:o 2160/2003 muuttamisesta 30 päivänä kesäkuuta 2005 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 1003/2005 ⁽²⁾ vahvistetaan yhteisön tavoite tiettyjen *Salmonella* spp. -bakteerien esiintyvyyden vähentämiseksi *Gallus gallus* -jalostusparvissa. Lisäksi asetuksen liitteessä vahvistetaan testausohjelma sen tarkistamiseksi, onko yhteisön tavoitteen saavuttamisessa edistytty.

- (4) Asetuksen (EY) N:o 1003/2005 2 artiklan mukaan komissio tarkastelee uudelleen yhteisön tavoitetta asetuksen (EY) N:o 2160/2003 mukaisesti hyväksytyjen kansallisten valvontaohjelmien ensimmäisestä täytäntöönpanovuodesta saatujen tulosten perusteella. Vuosi 2007 oli ensimmäinen täytäntöönpanovuosi.
- (5) Jäsenvaltiot ovat toimittaneet vuotta 2007 koskevat seurantaluloksensa komissiolle tiettyjen zoonoosien ja niiden aiheuttajien seurannasta 17 päivänä marraskuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/99/EY ⁽³⁾ mukaisesti. Tulosten perusteella ei näytä olevan tarpeen muuttaa yhteisön tavoitetta.
- (6) Jotta voimavarat kohdentuisivat tehokkaasti, yhteisön tavoitteen saavuttaneiden jäsenvaltioiden olisi saatava vähentää virallisten valvontakäyntien määrää. Asetusta (EY) N:o 1003/2005 olisi sen vuoksi muutettava.
- (7) Asetuksen (EY) N:o 1003/2005 liitteessä vahvistetun testausohjelman tarkastelussa tuli ilmi vaikeuksia näytteenotto-ohjeiden soveltamisessa, ja testausohjelmien herkkyydestä on saatu uutta tietoa. Testausohjelmaa olisi näin ollen muutettava.
- (8) Asetuksia (EY) N:o 2160/2003 ja (EY) N:o 1003/2005 olisi sen vuoksi muutettava.

⁽¹⁾ EUVL L 325, 12.12.2003, s. 1.⁽²⁾ EUVL L 170, 1.7.2005, s. 12.⁽³⁾ EUVL L 325, 12.12.2003, s. 31.

(9) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat elintarvikkeijua ja eläinten terveyttä käsittelevän pysyvän komitean lausunnon mukaiset,

-jalostusparvissa tai jalostuskalkkunoissa 2 kohdassa säädetyissä olosuhteissa.

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

(*) EUVL L 170, 1.7.2005, s. 12.
(**) EUVL L 162, 21.6.2008, s. 3.”

1 artikla

Korvataan asetuksen (EY) N:o 2160/2003 liitteessä II olevan C osan otsikko ja 1 kohta seuraavasti:

2 artikla

Korvataan asetuksen (EY) N:o 1003/2005 liite tämän asetuksen liitteellä.

”C. *Gallus gallus* -jalostusparvia ja jalostuskalkkunoita koskevat erityisvaatimukset

3 artikla

1. Jäljempänä 3–5 kohdassa säädetyt toimenpiteet on toteutettava aina kun B osan tai komission asetusten (EY) N:o 1003/2005 (*) ja 584/2008 (**) liitteissä vahvistetun testausohjelman mukaisesti suoritettussa näyteanalyysin perusteella todetaan *Salmonella enteritidis*- tai *Salmonella typhimurium* -bakteerin esiintyminen *Gallus gallus*

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenäkymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Kuitenkin 2 artiklaa sovelletaan 1 päivästä huhtikuuta 2009 ja 1 artiklaa 1 päivästä tammikuuta 2010.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 18 päivänä maaliskuuta 2009.

Komission puolesta
Androulla VASSILIOU
Komission jäsen

LIITE

"LIITE

Testausohjelma, jolla tarkistetaan, onko täysikasvuissa *Gallus gallus* -jalostusparvissa esiintyvien *Salmonella enteritidis*-, *Salmonella hadar*-, *Salmonella infantis*-, *Salmonella typhimurium*- ja *Salmonella virchow* -bakteerien vähentämistä koskeva yhteisön tavoite saavutettu

1. OTANTAKEHIKKO

Otanta kattaa kaikki *Gallus gallus* -lajiin kuuluvien täysikasvuisten kanojen jalostusparvet, jotka käsittävät vähintään 250 lintua, jäljempänä 'jalostusparvet'.

2. JALOSTUSPARVIEN SEURANTA

2.1 Näytteenottoaika, -tiheys ja -tyyppi

Jalostusparvista otetaan näytteet toiminnanharjoittajan aloitteesta ja osana virallisia valvontakäyntejä.

2.1.1 Näytteenotto toiminnanharjoittajan aloitteesta

Näytteet otetaan joka toinen viikko toimivaltaisen viranomaisen nimeämästä paikasta, joka on joko

- a) hautomo tai
- b) tila.

Toimivaltainen viranomainen voi päättää käyttää yhtä a tai b alakohdassa tarkoitettua vaihtoehtoa koko testausohjelman ajan broilerin kaikkien jalostusparvien osalta ja toista vaihtoehtoa munitakanoiden jalostusparvien osalta. Näytteenotto tiloilla, jotka lähinnä vievät tai kauppaavat siitosmunia muihin jäsenvaltioihin, on joka tapauksessa suoritettava kyseisellä tilalla. Toimivaltainen viranomainen vahvistaa menettelyn, jolla analyysit tehnyt laboratorio voi viipymättä ilmoittaa toimivaltaiselle viranomaiselle 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja *Salmonellan* serotyypistä, jäljempänä 'salmonella', joiden esiintyminen on todettu toiminnanharjoittajan aloitteesta suoritettussa näytteenotossa. Toiminnanharjoittajan ja analyysit tehneen laboratorion vastuulla on ilmoittaa nopeasti salmonellan ja sen serotyypin toteamisesta.

Jos yhteisön tavoite on saavutettu vähintään kahtena peräkkäisenä kalenterivuonna, toimivaltainen viranomainen voi päättää, että näytteenotto tilalla voidaan poikkeuksellisesti harventaa suoritettavaksi joka kolmas viikko. Toimivaltainen viranomainen voi päättää palaamisesta kahden viikon testausväliin, jos tilalla todetaan positiivisia parvia ja/tai jos toimivaltainen viranomainen katsoo sen muutoin aiheelliseksi.

2.1.2 Näytteenotto virallisten valvontakäyntien yhteydessä

Rajoittamatta asetuksen (EY) N:o 2160/2003 liitteessä II olevan C osan 2 kohdan soveltamista virallisen näytteenoton on käsitettävä seuraavat toimet:

2.1.2.1 Jos näytteenotto toiminnanharjoittajan aloitteesta tapahtuu hautomossa:

- a) rutiininomainen näytteenotto joka 16. viikko hautomossa; ja
- b) kaksi kertaa tuotantovaiheen aikana tilalla suoritettava rutiininomainen näytteenotto, joista ensimmäinen suoritetaan neljän viikon kuluessa munituksen aloittamisesta tai siirrosta munitusyksikköön ja toinen munituksen loppuvaiheessa, kuitenkin aikaisintaan kahdeksan viikkoa ennen tuotantovaiheen päättymistä;
- c) tilalla suoritettava varmistava näytteenotto, kun hautomossa suoritettuna näytteenoton perusteella on todettu salmonellan esiintyminen.

2.1.2.2 Jos näytteenotto toiminnanharjoittajan aloitteesta tapahtuu tilalla, rutiininomainen näytteenotto suoritetaan kolme kertaa tuotantovaiheen aikana seuraavasti:

- a) neljän viikon kuluessa munituksen aloittamisesta tai munitusyksikköön siirtämisestä;
- b) munituksen loppuvaiheessa, kuitenkin aikaisintaan kahdeksan viikkoa ennen tuotantovaiheen päättymistä;

- c) tuotantokauden aikana sellaisena ajankohtana, jona a ja b kohdassa tarkoitetuista näytteenottoista on kulunut riittävän pitkä aika.

2.1.2.3 Poiketen siitä, mitä 2.1.2.1 ja 2.1.2.2 kohdassa säädetään, ja jos yhteisön tavoite on saavutettu vähintään kahtena peräkkäisenä kalenterivuonna, toimivaltainen viranomainen voi päättää, että rutiininomaisesti suoritettava näytteenotto korvataan näytteenotolla, joka suoritetaan

- a) tilalla kerran milloin tahansa tuotantovaiheen aikana ja hautomossa kerran vuodessa; tai
- b) tilalla kaksi kertaa milloin tahansa tuotantovaiheen aikana, mutta ajankohtana, jona ensimmäisestä näytteenotosta on kulunut riittävän pitkä aika.

Toimivaltaisen viranomaisen suorittama näytteenotto voi korvata näytteenoton, joka suoritetaan elintarvikealan toimijan aloitteesta.

2.2 Näytteenottomenettely

2.2.1 Näytteenotto hautomossa

Kunkin näytteenoton yhteydessä kustakin jalostusparvesta on otettava vähintään yksi näyte. Näytteenotto olisi järjestettävä kuoriutumispäiväksi, jolloin näytteet kaikista jalostusparvista ovat saatavissa, ja kaikki materiaali kaikista kuorijakoneista, joista kuoriutuneet untuvikot poistetaan näytteenottopäivänä, on oikeasuhteisesti edustettuna näyte-erissä. Jos kuorijakoneissa on yli 50 000 munaa yhdestä parvesta, kyseisestä parvesta on otettava toinen näyte.

Kyseisessä näytteessä on oltava ainakin

- a) vähintään yksi yhteisnäyte selvästi eritteiden peittämistä kuorijalaatikoiden pohjapapereista, jotka on otettu satunnaisesti viidestä eri kuorijalaatikosta tai kuorijalaatikon kohdasta niin, että pohjapaperinäytteen yhteispinta-ala on vähintään 1 m²; jos yhden jalostusparven siitosmunia on useammassa kuin yhdessä kuorijakoneessa, tällainen yhteisnäyte otetaan kaikista, mutta kuitenkin enintään viidestä kuorijakoneesta tai
- b) yksi näyte, joka otetaan välittömästi untuvikkojen poistamisen jälkeen yhdellä tai useammalla kostutetulla kankaalla, joiden kokonaispinta-ala on vähintään 900 cm², vähintään yhteensä viiden kuorijalaatikon koko pohjan alueelta tai viidestä paikasta (myös lattialta) peräisin olevasta nöyhdystä kaikissa, mutta kuitenkin enintään viidessä kuorijakoneessa, joissa on parvesta peräisin olevia siitosmunia; on varmistettava, että otetaan vähintään yksi näyte sitä parvea kohti, josta munat ovat peräisin tai
- c) 10 grammaa rikkoontuneita munankuoria, jotka otetaan yhteensä 25:stä eri kuorijalaatikosta (250 gramman alustava näyte) enintään viidessä kuorijakoneessa, joissa on parvesta peräisin olevia siitosmunia; munankuoret murskataan hienoksi ja sekoitetaan, minkä jälkeen murskasta otetaan 25 gramman osanäyte testausta varten.

Edellä a, b ja c alakohdassa kuvattua menettelytapaa noudatetaan sekä toiminnanharjoittajan aloitteesta suoritettavan että virallisen näytteenoton yhteydessä. Ei ole pakollista ottaa mukaan kuorijakonetta, jossa on eri parvista peräisin olevia munia, jos vähintään 80 prosenttia munista on muissa kuorijakoneissa, joista otetaan näyte.

2.2.2 Näytteenotto tilalla

2.2.2.1 Rutiininomainen näytteenotto toiminnanharjoittajan aloitteesta

Näytteet otetaan ensi sijassa ulosteesta, ja tavoitteena on todeta 1 prosentin esiintyvyys parvessa 95 prosentin luottamustasolla. Tämän vuoksi näytteiden on sisällettävä yksi seuraavista:

- a) Yhteisulostenäyte, joka koostuu erillisistä tuoreulostenäytteistä, joista kukin painaa vähintään 1 gramman ja jotka on otettu satunnaisesti eri puolilta rakennusta, jossa parvea pidetään, tai jos parvi pääsee vapaasti useampaan kuin yhteen rakennukseen tietyllä tilalla, kustakin tilan rakennusryhmästä, jossa parvea pidetään. Ulostenäytteiden yhdistämiseksi analyysia varten tarvitaan vähintään kaksi yhteisnäytettä.

Yhteisnäytettä varten otetaan erillisiä ulostenäytteitä eri puolilta rakennuksia seuraavasti:

Parvessa pidettyjen lintujen lukumäärä	Parvesta otettavien ulostenäytteiden määrä
250–349	200
350–449	220
450–799	250
800–999	260
1 000 tai enemmän	300

b) Tossu- ja/tai pölynäytteet

Tossujen on oltava riittävän imukykyisiä, jotta ne voivat imeä itseensä kosteutta. Myös harsokankaasta tehtyjä 'putkisukkia' voi käyttää tähän tarkoitukseen.

Tossun pinta kostutetaan käyttäen sopivaa laimennusainetta (kuten 0,8 % natriumkloridia ja 0,1 % peptonia steriilissä deionisoidussa vedessä, steriiliä vettä tai muuta toimivaltaisen viranomaisen hyväksymää laimennusainetta).

Näytteet otetaan kävelemällä rakennuksessa reittiä, jolta saadaan edustavat näytteet rakennuksen tai sen sektorin jokaisesta osasta. Tähän kuuluu myös pekkujen peittämä alue ja ritiläalue, kunhan ritilän päällä on turvallista kävellä. Näytteitä otetaan rakennuksen kaikista erillisistä osista. Kun näytteenotto on saatu päätökseen valitulla sektorilla, tossut poistetaan varovaisesti, jotta niihin kiinnittynyt materiaali ei pääse irtoamaan.

Näytteiden on sisällettävä seuraavaa:

- i) viisi paria tossunäytteitä, joilla kullakin on kävelty läpi noin 20 prosenttia rakennuksen alasta; tossut voidaan yhdistää analyysia varten vähintään kahdeksi yhteisnäytteeksi tai
  - ii) vähintään yksi pari tossunäytteitä, joilla on kävelty läpi koko rakennuksen ala, sekä lisäksi pölynäyte, joka kerätään useista paikoista eri puolilta rakennusta sellaisilta pinnoilta, joilla on silminnähtävästi pölyä. Pölynäyte on kerättävä yhdellä tai useammalla kostutetulla kankaalla, joiden kokonaispinta-ala on vähintään 900 cm².
- c) Häkkikanojen jalostusparvien osalta näyte voidaan ottaa luonnollisesti sekoittuneesta ulosteesta lannankuljetusmatolta, raapasta tai lantakaivosta rakennuksen tyyppin mukaan. Kaksi vähintään 150 gramman näytettä kerätään yksittäisiä testejä varten seuraavasti:
- i) kunkin häkkikerroksen alapuolella olevat lannankuljetusmatot, joita käytetään säännöllisesti ja jotka tyhjentävät lastinsa puristin- tai kuljetinjärjestelmään
  - ii) lantakaivojärjestelmä, jossa häkkien alapuolella olevien ohjauslevyjen kuljettama lanta raapataan rakennuksen alapuolella olevaan lantakaivoon
  - iii) lantakaivojärjestelmä porrastetussa häkkikanalassa, jossa häkit on porrastettu, jolloin uloste valuu suoraan kaivoon.

Yhdessä kanalassa on yleensä useita häkkikerroksia. Yhteisnäytteeseen on sisällyttävä yhteisulostetta kaikista kerroksista. Kustakin parvesta on otettava kaksi yhteisnäytettä seuraavissa kolmannessa–kuudennessa alakohdassa kuvatulla tavalla:

Järjestelmissä, joissa on mattoja tai raappoja, nämä pidetään käynnissä näytteenottopäivänä ennen näytteenottoa.

Järjestelmissä, joissa on ohjauslevyt häkkien alapuolella ja raappoja, kerätään yhteisnäyte ulosteesta, joka on tarttunut raappaan sen jälkeen, kun se on ollut käynnissä.

Porrastetuissa häkkikanaloissa, joissa ei ole matto- tai raappajärjestelmää, yhteisulostenäyte on kerättävä lantakaivosta.

Lannankuljetusmatot: yhteisulostenäyte kerätään mattojen loppupäästä.

2.2.2.2 Virallinen näytteenotto

a) Rutiininomainen näytteenotto on suoritettava 2.2.2.1 kohdassa kuvatulla tavalla.

b) Varmistava näytteenotto, joka suoritetaan, kun hautomossa suoritettujen näytteenoton perusteella on todettu salmonellan esiintyminen, tapahtuu 2.2.2.1 kohdassa kuvatulla tavalla. Lisänäytteitä voidaan kerätä mikrobilääkeherkkyyden tai bakteerikasvun estävän vaikutuksen varalta tehtävää mahdollista testausta varten seuraavasti: linnut valitaan satunnaisesti kustakin tilalla olevasta pitopaikasta, tavallisesti enintään viisi lintua pitopaikkaa kohti, paitsi jos viranomaisen katsoo, että näytteen olisi käsitettävä suurempi lintumäärä. Jos tartuntalähdettä ei löydetä, on suoritettava mikrobilääkeherkkyyden testaus tai uusi bakteriologinen tutkimus salmonellan varalta parvessa tai sen jälkeläisissä ennen kuin kaupan rajoitukset poistetaan. Jos antimikrobisia tai bakteerikasvun estäviä aineita todetaan, salmonellatartunta katsotaan vahvistetuksi.

c) Epäilyttävät tapaukset

Poikkeustapauksissa, joissa toimivaltaisella viranomaisella on aihetta epäillä tulosta (väärä positiivinen tai väärä negatiivinen tulos), se voi päättää toistaa testauksen b alakohdan mukaisesti.

3. NÄYTTEIDEN TUTKIMINEN

3.1 Näytteiden valmistelu

3.1.1 Kuorijalaatikoiden pohjapaperit:

a) Pannaan näyte 1 litraan puskuroitua peptonivettä, joka on esilämmitetty huoneenlämpötilaan, ja sekoitetaan kevyesti.

b) Jatketaan näytteen viljelyä 3.2 kohdassa kuvattua toteamismenetelmää käyttäen.

3.1.2 Tossu- ja pölynäytteet:

a) Tossu- tai sukkapar(e)ista ja pölynäytteestä (kangasnäyte) koostuva näyte on avattava varovaisesti siten, ettei siihen kiinnittynyt ulostemateriaali tai irtopöly irtoa, ja pantava 225 millilitraan puskuroitua peptonivettä, joka on esilämmitetty huoneenlämpötilaan. Tossut tai sukat ja kangas on upotettava kokonaan puskuroituun peptoniveteen siten, että näytteen ympärille jää riittävästi vapaata nestettä *Salmonella*-bakteerien siirtymiseksi pois näytteestä, joten puskuroitua peptonivettä on tarvittaessa lisättävä. Tossu- ja kangasnäytteet on valmistettava erikseen.

b) Jos viisi paria tossu- tai sukkänäytteitä yhdistetään kahdeksi näytteeksi, jokainen yhteisnäyte pannaan 225 millilitraan tai tarvittaessa suurempaan määrään puskuroitua peptonivettä, jotta yhteisnäyte on kokonaan upoksissa ja sen ympärille jää riittävästi vapaata nestettä *Salmonella*-bakteerien siirtymiseksi pois näytteestä.

c) Sekoitetaan näytettä, kunnes se on täysin kyllästetty, minkä jälkeen sitä viljellään 3.2 kohdassa kuvattua toteamismenetelmää käyttäen.

3.1.3 Muut ulostemateriaalinäytteet:

- a) Ulostenäytteet kootaan yhteen ja sekoitetaan huolellisesti, minkä jälkeen otetaan 25 gramman osanäyte viljelyä varten.
- b) Osanäyte pannaan 225 millilitraan puskuroitua peptonivettä, joka on esilämmitetty huoneenlämpötilaan.
- c) Jatketaan näytteen viljelyä 3.2 kohdassa kuvattua toteamismenetelmää käyttäen.

Mikäli salmonellan toteamista varten kerättyjen näytteiden valmistelua koskevista ISO-standardeista on sovittu, niitä sovelletaan ja ne korvaavat edellä esitetyt määräykset näytteiden valmistelusta.

3.2 Toteamismenetelmä

Salmonella spp. -bakteerien toteaminen tehdään seuraavan standardin tarkistuksen 1 mukaisesti: EN/ISO 6579-2002/Amd1:2007 'Microbiology of food and animal feeding stuffs – Horizontal method for the detection of *Salmonella* spp. – Amendment 1: Annex D: Detection of *Salmonella* spp. in animal faeces and in environmental samples from the primary production stage'.

Edellä 3.1 kohdassa tarkoitettujen tossunäytteiden, pölynäytteiden ja muiden ulostemateriaalinäytteiden osalta on mahdollista yhdistää inkuboitu rikastusliemi puskuroidun peptoniveden kanssa myöhempää viljelyä varten. Tällöin inkuboidaan molemmat näytteet puskuroidussa peptonivedessä tavalliseen tapaan. Otetaan 1 ml inkuboitua lientä kustakin näytteestä ja sekoitetaan hyvin. Sitten otetaan 0,1 ml sekoitusta ja inokuloidaan MSRV-maljat tavalliseen tapaan.

Näytteitä ei saa ravistella, sekoittaa eikä muutenkaan liikutella puskuroidussa peptonivedessä inkuboinnin jälkeen, sillä tällöin vapautuu partikkeleita, jotka haittaavat eristystä MSRV-menetelmällä.

3.3 Serotyypin määrittäminen

Vähintään yksi isolaatti kustakin positiivisesta näytteestä on tyypattava Kaufmann-White menetelmällä.

4. TULOKSET JA RAPORTOINTI

Tarkistettaessa yhteisön tavoitteen saavuttamista jalostusparvea pidetään tartunnan saaneena, jos salmonellan esiintyminen (lukuun ottamatta rokotekantaa) on todettu yhdessä tai useammassa tilalla otetussa näytteessä (tai uloste- tai elinnäytteessä, jos kyseessä on virallinen varmistava näytteenotto jäsenvaltiossa), vaikka salmonellan esiintyminen olisi todettu ainoastaan pölynäytteessä. Tämä ei koske poikkeustapauksia, joissa jalostusparven epäillään saaneen tartunnan, jos toiminnanharjoittajan aloitteesta tilalla suoritettuna näytteenoton perusteella todettua salmonellan esiintymistä ei ole vahvistettu virallisessa näytteenotossa.

Tartunnan saanut parvi lasketaan tilastollisia tarkoituksia varten ainoastaan kerran riippumatta siitä, kuinka monta kertaa tuotantokaudella salmonellan esiintyminen on todettu kyseisessä parvessa.

Raportointiin on sisällyttävä

- a) yksityiskohtainen kuvaus näytteenottojärjestelmässä käytetyistä menetelmistä ja otettujen näytteiden tyypit tarvittaessa;
- b) kaikkien jalostusparvien ja testattujen jalostusparvien lukumäärä;
- c) testitulokset;
- d) tulosten selitykset, erityisesti poikkeustapausten osalta."